к. 43, 2 [VIII]
инв. № 1270

Г. Главний Секретарь предписва, че трѣбвало да заявя тамъ, въ България, какво ще напусна естественното си поданство и го туря, като ~~една~~ причина за неизпълнение на единъ законъ, споредъ който иска да ме отчужди отъ правото ми, а забравя или не е взелъ въ внимание, че тамъ, въ България, такъвъ законъ нѣма и не може да има, защото има единъ висший законъ, създаденъ отъ Европейский ареопагъ, законъ основенъ, на който почива самото сѫществование на Княжеството, ~~а~~ споредъ който законъ турскитѣ поданици, които идатъ въ Княжеството сѫ български поданици, а българитѣ отъ Княжеството щомъ минатъ въ турско или въ Ис. Румелия, ~~ско~~ която е все едно – сѫ турски поданици. Тъй що, по самото естественно положение на работата, азъ не можахъ и нѣмахъ нужда да заявявамъ въ Княжество България и да предизвиквамъ ~~единъ~~ въпросъ, рѣшенъ по сѫщество въ самото съставяние на Българското Княжество. Ако бѣхъ излѣзалъ отъ България и да идяхъ въ чужда нѣкоя държава та да искахъ да се установя тамъ, тогазъ, разумѣва се, трѣбваше да направя такъвозъ нѣщо, но и то да ли въ София или въ Цариградъ, ~~трѣбваше да го направя~~ а когато азъ дойдохъ въ Ис. Румелия да се установя кваще постоянно, не можахъ и нѣмахъ нужда да направя то- ~~го това да~~ ~~правя~~ ва. Лошо ли е, криво ли е, неправилно ли е, по теорията на г. Главний Секретарь, и не желателно ли е такъвозъ едно исключително ~~положение~~ ~~за~~ на отношенията между Турско и Бълг. Княжество, но то е такъвозъ и не съмъ азъ кривъ за това, защото не съмъ азъ създалъ това положение, създали сѫ го обстоятелствата, и създали сѫ го та-